

รายการ การวางแผนธุรกิจดทกรรมศาสตร์ยุคใหม่

ตอนที่ 17 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การทำธุรกิจดทกรรมศาสตร์

อ.ณิชกานต์ กลับดี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

คณะเทคโนโลยีดทกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจจดทะเบียนศาสตร์

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กฎหมายที่บัญญัติควบคุมการประกอบการทุกประเภทที่ควรทราบ ได้แก่

- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ประมวลรัษฎากร
- พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค
- พ.ร.บ.รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจจดทะเบียนศาสตร์

2. กฎหมายที่บัญญัติควบคุมการประกอบการเฉพาะเรื่องที่ต้องทราบ ได้แก่

- พ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์
- พ.ร.บ.บัญชี
- พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์
- พ.ร.บ.สิทธิบัตร
- พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า
- พ.ร.บ.ภาษีป้าย
- พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน
- พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์
- พ.ร.บ.ประกันสังคม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลฉบับนี้เป็นกฎหมายแม่บท กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคลไว้ครอบคลุมทุกด้าน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มใหญ่ๆ เรียกว่า “บรรพ” ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการมากที่สุด คือ บรรพ 3 ว่าด้วย เอกเทศสัญญา มีเรื่อง (ลักษณะ) ที่ผู้ประกอบการควรศึกษา ได้แก่

ลักษณะ 1 ชื่อชาย

ลักษณะ 6 จ้างแรงงาน

ลักษณะ 7 จ้างทำของ

ลักษณะ 21 ตัวเงิน

ลักษณะ 22 หุ้นส่วนและบริษัท

ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481

สาระสำคัญ

ประมวลรัษฎากร เป็นกฎหมายภาษีอากร กำหนดให้ผู้ประกอบการทุกคนต้องเสียภาษีอากร ภาษีที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร มีดังนี้

- (1) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับธุรกิจที่เป็นร้านค้าเจ้าของคนเดียว หรือ ห้างหุ้นส่วนสามัญ อัตราภาษี เก็บจากเงินได้สุทธิ ร้อยละ 5, 10, 15, 20 หรือ 30 ถ้าเงินได้สุทธิตั้งแต่สูงก็เก็บในอัตราสูง
- (2) ภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับธุรกิจที่เป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลและบริษัท อัตราภาษีร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ

ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481

สาระสำคัญ (ต่อ)

- (3) **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** สำหรับธุรกิจที่มีรายได้เกิน 1,800,000 บาท ต่อปี โดยผู้ประกอบการเรียกเก็บ ผู้ซื้อแล้วนำส่งสรรพากร อัตราภาษี ร้อยละ 7 และร้อยละ 0
- (4) **ภาษีธุรกิจเฉพาะ** สำหรับธุรกิจบางประเภท เช่น ธนาคาร ซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ประกัน รับจํานํา เป็นต้น อัตราภาษีตั้งแต่ร้อยละ 0.1-3.0 ของรายรับแล้วแต่ประเภทของธุรกิจ
- (5) **อากรแสตมป์** สำหรับปิดลงบนตราสารต่าง ๆ เช่น สัญญา ใบรับ ตัวเงิน ใบมอบอำนาจ เป็น อัตราอากรแสตมป์ มีตั้งแต่ 1 บาท ขึ้นไป ถ้ามูลค่าในตราสารมากก็ปิดอากรแสตมป์ในอัตราภาษีสูงขึ้น ตรา บางชนิดกำหนดให้ปิดแสตมป์ในอัตราที่แน่นอน ไม่ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินในตราสาร

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค

สาระสำคัญ

สิทธิของผู้บริโภค ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

- (1) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ
- (2) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ
- (3) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ
- (4) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา
- (5) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

พ.ร.บ. คຸ້ມครองผู้บริภค

การคຸ້มครองผู้บริภคในด้านการโฆษณา กฎหมายกำหนดการคຸ້มครองผู้บริภคไว้ ดังนี้

(1) การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการ ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- 1.1. ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
- 1.2. ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใด
- 1.3. ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชีวิต

พ.ร.บ. คຸ້ມครองผู้บริภค

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นภการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริภค หรือเป็นข้อความที่อาจ ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสังคมเป็นส่วนรวม (ต่อ)

1.4. ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีใน หมู่ประชาชน

1.5. ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงข้อความที่ใช้ในการ โฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นจริงได้ โดยแน่ แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (1.1)

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค

(2) การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือ - อาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทลงโทษ

ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตาม (1.3) หรือ (1.4) หรือตามข้อ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 48)

พ.ร.บ.ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551

สาระสำคัญ

สินค้า หมายความว่า สั้งหาริมทรัพย์ทุกชนิดที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย รวมทั้งผลิตผลทางการเกษตรและกระแสไฟฟ้า

ความเสียหาย หมายความว่า เสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ความเสียหายต่อจิตใจ เช่น ความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ความอับอาย เป็นต้น ไม่ว่าจะเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

สินค้าที่ไม่ปลอดภัย หมายความว่า สินค้าที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิด ความเสียหายขึ้นได้ไม่ว่าจะ เป็นเพราะเหตุความบกพร่องในการผลิตหรือการ ออกแบบหรือไม่ได้กำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือ กำหนดไว้ไม่ถูกต้อง

พ.ร.บ.ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551

ผู้ประกอบการที่จะต้องรับผิด ได้แก่ ผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายสินค้า
ที่ไม่สามารถระบุ ผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้

ความรับผิด ผู้ประกอบการทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในความ
เสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและสินค้านั้นได้มีการขายให้ผู้บริโภคแล้วไม่ว่า
ความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการ
หรือไม่ก็ตาม

บทลงโทษ

ผู้บริโภคที่เป็นผู้เสียหายหรือคณะกรรมการผู้บริโภคตามกฎหมายคุ้มครอง
ผู้บริโภคมี อำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายภายใน 3 ปีนับแต่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหาย
และรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิด

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

ผู้ประกอบการที่มีลูกจ้างหรือพนักงานต้อง ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน มิฉะนั้นจะมีความผิด ทั้งทางอาญา และทางแพ่ง จึงควรศึกษากฎหมายนี้ให้เข้าใจ

สาระสำคัญ

- สัญญาจ้าง
- การเรียกเงินประกันการทำงาน
- เวลาทำงาน
- วันหยุดของลูกจ้าง
- วันลาหยุดของลูกจ้าง
- การใช้แรงงานเด็ก
- การจ่ายค่าล่วงเวลา
- การจ่ายค่าทำงานในวันหยุด
- การจ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุด
- การหักค่าจ้างในการทำงาน
- การจัดทำเอกสารการจ้าง
- การจ่ายค่าชดเชยเมื่อเลิกจ้าง
- บทลงโทษ

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

สัญญาจ้าง ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวข้องกับการทำงาน ระเบียบหรือคำสั่ง เอาเปรียบลูกจ้างเกินควรศาลมีอำนาจสั่งให้สัญญามีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรมและสมควรแก่กรณี

การเลิกสัญญาจ้าง ให้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ถ้าสัญญาจ้างกำหนดระยะเวลาจ้างไว้แน่นอน นายจ้างไม่ต้องบอกเลิกจ้าง สัญญาจะสิ้นสุดลงตาม กำหนดในสัญญา
2. ถ้าสัญญาจ้างไม่มีกำหนดเวลาจ้างไว้ นายจ้างต้องบอกเลิกจ้างล่วงหน้าเป็นหนังสือก่อนอย่างน้อย 3 เดือน ถ้าต้องการให้ออกทันทีต้องจ่ายค่าจ้างล่วงหน้า 1 เดือน
3. ถ้า นายจ้างบอกเลิกจ้าง นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายหากลูกจ้างมิได้ทำความผิด

พ.ร.บ. คຸ້ມครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การเรียกเงินประกันการทำงาน

ห้ามนายจ้างเรียกหรือรับเงินประกันการทำงาน หรือ เงินประกันความเสียหาย หรือค้ำประกันด้วยบุคคล เว้นแต่สภาพของงานที่ลูกจ้างทำนั้นต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับเงิน หรือทรัพย์สินของนายจ้าง

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

เวลาทำงาน

ปกติวันหนึ่งไม่เกิน 8 ชั่วโมง สัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 48 ชั่วโมง ชั่วโมงทำงานล่วงเวลาและทำงานในวันหยุด เมื่อรวมกันแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง

วันหยุดของลูกจ้าง

สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 1 วัน วันหยุดตามประเพณี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน วันหยุดพักผ่อนไม่น้อยกว่าปีละ 6 วัน

วันลาหยุดของลูกจ้าง

ลาป่วยปีหนึ่งไม่เกิน 30 วัน ลาทำหมันตามแพทย์กำหนด ลาเพื่อกิจธุระจำเป็น นายจ้างเป็นผู้กำหนด ลาเพื่อคลอดบุตร ไม่เกิน 45 วัน โดยได้รับค่าจ้าง ลาเพื่อรับราชการทหารปีหนึ่งไม่เกิน 60 วัน

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การใช้แรงงานเด็ก

ห้ามจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นลูกจ้าง

ถ้าจ้างเด็กอายุ 15-18 ปี เป็นลูกจ้างต้องแจ้ง ต่อพนักงานตรวจแรงงาน

การจ่ายค่าล่วงเวลา

ให้จ่ายในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง

การจ่ายค่าทำงานในวันหยุด

- สำหรับลูกจ้างที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด ให้จ่ายเพิ่มอีก 1 เท่าของอัตราค่าจ้าง
- สำหรับลูกจ้างที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดให้จ่ายไม่น้อยกว่า 2 เท่าของอัตราค่าจ้าง

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การจ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุด

ให้จ่ายในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ

การหักค่าจ้างในการทำงาน ห้ามนายจ้างหักค่าจ้างในการทำงาน ยกเว้น 5 ประการ คือ
(1) หักเพื่อชำระภาษี (2) หักเพื่อบำรุงสภาพแรงงาน (3) หักเพื่อชำระหนี้สหกรณ์หรือเพื่อนำไปทำสวัสดิการ (4) หักเพื่อเงินประกันหรือชำระค่าเสียหายแก่นายจ้าง
(5) หักเพื่อเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนเลี้ยงชีพ

การจัดทำเอกสารการจ้าง กฎหมายกำหนดให้ทำ 3 ประเภท คือ

(1) ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน (2) ทะเบียนลูกจ้าง (3) เอกสารการจ่ายค่าจ้าง

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การจ่ายค่าชดเชยเมื่อเลิกจ้าง

อายุการทำงานติดต่อกัน	อัตราจ่ายค่าชดเชย
120 วัน – ไม่ครบ 1 ปี	30 วัน
1 ปี – ไม่ครบ 3 ปี	90 วัน
3 ปี – ไม่ครบ 6 ปี	180 วัน
6 ปี – ไม่ครบ 10 ปี	240 วัน
10 ปีขึ้นไป	300 วัน

หมายเหตุ : ในกรณีที่เลิกจ้างเพราะลูกจ้างกระทำผิด ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สาระสำคัญ

เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้กับสินค้า ซึ่งทำให้ผู้ซื้อรู้ว่าสินค้านั้นแตกต่างจาก สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น เครื่องหมายการค้ามีอายุ 10 ปี

ลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะจดทะเบียนได้ ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีลักษณะบ่งเฉพาะ อาจเป็น ชื่อ คำ ข้อความ ภาพลายมือ สี
2. ไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่น คล้ายตราแผ่นดิน พระปรมาภิไธย ภาพลามกฯ
3. ไม่คล้ายกับเครื่องหมายของผู้อื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว

ผู้ขอเครื่องหมายการค้าต้องยื่นจดทะเบียนขอเครื่องหมายการค้าต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาและขอต่ออายุทุก 10 ปี

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

บทลงโทษ

ผู้ละเมิดลอกเลียนหรือปลอมเครื่องหมายการค้า มีความผิดอาญาโทษสูงสุด
จำคุกไม่เกิน 4 ปี หรือปรับไม่เกิน 4 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โทษทางแพ่ง
จะถูกฟ้องเรียกค่าเสียหาย

พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. 2535

สาระสำคัญ

ป้าย หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือ เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือ ประกอบ กิจการอื่น เพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้

ป้ายชื่อร้าน ชื่อบริษัท ป้ายโฆษณา ต้องเสียภาษีทั้งสิ้น

กฎหมายกำหนดป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี 13 กรณี ได้แก่ ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพ ป้ายของทาง ราชการ ป้ายโรงเรียน วัด สมาคม มูลนิธิ ฯลฯ

การเสียภาษีป้าย เจ้าของป้ายต้องยื่นต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล กรุงเทพมหานคร เป็นต้น ต้องเสียภาษีเป็นรายปี

พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. 2535

สาระสำคัญ (ต่อ)

การคำนวณภาษีป้าย คำนวณตามพื้นที่ป้าย

ป้ายภาษาไทยล้วน คิดอัตรา 3 บาทต่อ 500 ตร.ชม.

ป้ายที่ไม่มีภาษาไทยหรือมีภาษาไทยบางส่วน คิดอัตรา 40 บาทต่อ 500 ตร.ชม.

บทลงโทษ

ผู้ฝ่าฝืนไม่เสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับอย่างสูงไม่เกิน 50,000 บาท

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

สาระสำคัญ

พ.ร.บ. ฉบับนี้มีความมุ่งหมายสำคัญที่จะควบคุมคุณภาพอาหารโดยเน้นคุ้มครองผู้บริโภคเป็นสำคัญ โดยพ.ร.บ. ฉบับนี้ มีทั้งสิ้น 8 หมวด ดังนี้

หมวด 1 คณะกรรมการอาหาร

หมวด 2 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

หมวด 3 หน้าที่ของผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร

หมวด 4 การควบคุมอาหาร

หมวด 5 การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร

หมวด 6 พนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด 7 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

กำหนดให้ผู้ที่ตั้งโรงงานผลิตอาหาร เพื่อจำหน่ายหรือผู้ที่นำเข้าซึ่งอาหารเพื่อจำหน่ายจะต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต แต่ไม่ใช่บังคับกับการผลิตอาหารหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวซึ่งได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวหรือเพื่อเป็นตัวอย่าง สำหรับการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารหรือเพื่อพิจารณาสั่งซื้อ สำหรับใบอนุญาตที่ออกให้นี้จะคุ้มกันไปถึงลูกจ้างหรือ ตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย และให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

การควบคุมอาหาร

ได้กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย ซึ่งอาหารไม่บริสุทธิ์อาหารปลอม อาหารที่ผิดมาตรฐานหรืออาหารอื่นที่ รัฐมนตรีกำหนด โดยได้กำหนด ลักษณะของอาหารประเภทต่าง ๆ ไว้ดังนี้

- อาหารไม่บริสุทธิ์
- อาหารปลอม
- อาหารผิดมาตรฐาน
- อาหารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่จะผลิต หรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม เฉพาะจะต้องมาขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหารต่อผู้รับอนุญาตก่อน เมื่อได้รับ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าได้ และผู้รับอนุญาตต้อง ผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม เฉพาะให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับ อาหารไว้ การแก้ไขรายการทะเบียนตำรับอาหารจะต้องได้รับอนุญาต เช่นกัน

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

เพื่อให้การปฏิบัติการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการกำหนดให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำคัญ เช่น

- การเข้าไปในสถานที่ผลิตอาหาร/เก็บรักษาอาหาร/จำหน่ายอาหาร
- ระยะเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ
- นำอาหารไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์
- ยึดหรืออายัดอาหารที่ไม่บริสุทธิ์

บทลงโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืน พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ.2522 ต้องระวางจำคุกสูงสุดไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

- ฉบับที่ 415 พ.ศ. 2563** เรื่อง กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน
หลักเกณฑ์เงื่อนไขของอาหารด้านจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค
- ฉบับที่ 417 พ.ศ. 2563** เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการใช้
และอัตราส่วนของวัตถุเจือปนอาหาร (ฉบับที่ 1)
- ฉบับที่ 418 พ.ศ. 2563** เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการใช้
และอัตราส่วนของวัตถุเจือปนอาหาร (ฉบับที่ 2)
- ฉบับที่ 420 พ.ศ. 2563** เรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต
และการเก็บรักษาอาหาร

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. 2522

- ฉบับที่ 425** พ.ศ. 2564 เรื่อง เมล็ดถั่วเขียว น้ำมันจากเมล็ดถั่วเขียว โปรตีนจากเมล็ดถั่วเขียว และผลิตภัณฑ์อาหารที่มีส่วนประกอบของเมล็ดถั่วเขียว น้ำมันจากเมล็ดถั่วเขียว หรือโปรตีนจากเมล็ดถั่วเขียว
- ฉบับที่ 427** พ.ศ. 2564 เรื่อง ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีส่วนประกอบของส่วนของถั่วเขียวหรือถั่วเขียว
- ฉบับที่ 429** พ.ศ. 2564 เรื่อง ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีสารสกัดแคโรทีนอยด์เป็นส่วนประกอบ
- ฉบับที่ 430** พ.ศ. 2564 เรื่อง กำหนดอาหารที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือจำหน่าย [กระท่อม]

รายการ การวางแผนธุรกิจดทกรรมศาสตร์ยุคใหม่

THE END

อ.ณิชกานต์ กลับดี
อาจารย์ประจำสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

RMUTP